

Hr. Jan Trøjborg er valgt i Vejle Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i denne amtskreds, overlærer Helen Jørgensen.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende indstilling:

Overlærer Helen Jørgensen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 11. marts 1997.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 48:

Forespørgsel til trafikministeren og skatteministeren [om aftrapning eller omlægning af befordringsfradraget med henblik på at fremme de trafikpolitiske miljømålsætninger].

Af Jette Gottlieb (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 21/2 97).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 14: Forslag til lov om Arbejdsretten.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 2/10 96. Første behandling 9/10 96. Betænkning 5/2 97. Anden behandling 20/2 97. Tillægsbetænkning 26/2 97).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten fik jo ved andenbehandlingen nedstemt vores ændringsforslag vedrørende spørgsmålet om bod. Nu prøver vi så her i elvte time, om vi kan få etableret et flertal i Folketinget for at fjerne de mest åbenlyse urimeligheder, der er i forbindelse med pålæggelse af bod.

Ved revisionen af arbejdsretsloven i 1973 var en del af formålet at lempe i bodspraksis, men siden har den faktiske domspraksis udhulet denne lempelse, hvorfor LO behandlede spørgsmålet på kongressen i 1991 og 1995, og her nåede man frem til følgende tre områder, hvor revision var helt nødvendig:

Det første forslag, vi har stillet, medfører, at der ved systematisk aktion på mindre end 15 timer gives bodsfritagelse. Dette er i overensstemmelse med reglerne for bodsfritagelse for kortvarige arbejdsstandsninger, der genoptages før eller i umiddelbar forlængelse af et fællesmøde.

Det andet forslag medfører, at der gives bodsfritagelse eller en meget mild dom, når arbejdsstandsningen er begrundet i arbejdsgiverens overenskomstbrud eller anden urimelig adfærd fra arbejdsgiveren eller dennes repræsentants side.

Og det tredje forslag ændrer ved den nuværende domspraksis, hvor arbejdstagere, der har deltaget i politiske strejker, som ikke er vendt mod arbejdsgiveren, er blevet idømt bod. Vi foreslår, at arbejdstagere, der deltager i politiske strejker, ikke skal pålægges bod, f.eks. hvis arbejdsstandsningen er begrundet ved lovindgreb, der undergraver de kollektive overenskomster eller tilsidesætter den fri forhandlingsret.

Enhedslisten skal afslutningsvis understrege, at den eneste holdbare løsning er at indskrænke fredspligten i sådanne situationer, men det kræver jo som bekendt ændringer i hovedaftalerne mellem organisationerne. Enhedslisten støtter derfor de kræfter i fagbevægelsen, der stadig væk arbejder på at få opsagt og genforhandlet hovedaftalen bl.a. med henblik på at udvide konflikttretten, således at grundlaget for afgørende dele af arbejdsretslovens bodsbestemmelser bortfalder.

Men i første omgang har vi altså stillet disse her mere begrænsede ændringsforslag, hvor vi søger opbakning til de af LO's kongresser formulerede forslag, som vi har udformet til konkrete ændringsforslag til dette lovforslag.

Ole Vagn Christensen (S):

Vi har forstået på både første, anden og nu også tredje behandling, at Enhedslisten har et ønske om at få præciseret, at de har nogle ønsker om at få Arbejdsretten ændret. Man kan kun have respekt for, at de har nogle holdninger til tingene, men Enhedslisten har åbenbart meget svært ved at forstå, at der er en mangeårig tradition, som viser, at hvis en arbejdsretslov skal have nogen værdi, så skal der også være en forståelse mellem de parter, der har indgået den aftale, som er det overordnede redskab. Jeg håber, at vi også her ved tredje behandling kan nå frem til, at der vil være denne respekt.

Jeg sagde under anden behandling – jeg sagde det vel også under førstebehandlingen – at nogle af de situationer, der har medført, at man er kommet ud i de her konflikter, kan løses via andre love. For eksempel har en hel del konflikter jo sammenhæng med spørgsmålet om udlicitering og den sikring, der er af lønmodtagere i den forbindelse, og dem kunne man jo klare via udliciteringsloven. Der er også en række andre steder, hvor man også kunne gå ind og få noget af det, der er konfliktgrundlaget, fjernet.

Det håber jeg vi kan enes om, og jeg håber også, vi kan enes om den praksis, der er omkring disse ting. Det er helt klart, at parterne har forskellige holdninger til disse spørgsmål, men jeg tror alligevel, at de har respekt for, at der også er noget, der er holdbart, og noget, der bliver respekteret i forbindelse med, hvordan man ønsker en kommende arbejdsretslov skal se ud.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil give hr. Ole Vagn Christensen tilsagn om min fulde støtte, hver eneste gang vi kan forhindre en konflikt ved at stemme imod overgreb og stemme imod ting, der er til skade for lønmodtagerne i det her land. Der er vi helt med hver gang.

Men det, vi forsøger med disse ændringsforslag, er altså i al beskedenhed at præcisere lovgivningen, så den svarer til intentionerne bag de ændringer af arbejdsretsloven, der blev gennemført i 1973, og derfor skal jeg anbefale, at

man stemmer for ændringsforslagene, som er afskrift af, hvad LO har foreslået.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes, hr. Frank Aaen prøver at få det til at fremstå, som om det, vi nu træffer beslutning om, skulle være i modstrid med LO's ønsker. Det er ikke en rigtig fremstilling.

Dette lovforslag hviler på, hvad LO og Dansk Arbejdsgiverforening i enighed er nået frem til i arbejdsretsudvalget, altså det lovforberedende udvalg, og der er ikke på noget tidspunkt over for mig blevet rejst krav fra LO's side, som omhandler de tre ændringsforslag, Enhedslisten her har stillet.

Det siger jeg mere sådan for en ordens skyld. Dette her forslag hviler på en indstilling, en enighed også i LO.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg forstod ministeren sådan, at vi er enige om, at det, vi har foreslået i dag, nøje svarer til LO's kongresbeslutninger fra 1991 og 1995.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det, jeg sagde, var, at de ønsker fra LO's kongresbeslutning, som omhandles i de tre ændringsforslag, ikke har været inddraget af LO i det lovforberedende arbejde og heller ikke har været rejst over for mig. Og på den baggrund vil jeg selvfølgelig godt fjerne det billede, som hr. Frank Aaen prøver at tegne af, at dette lovforslag skulle være i modstrid med LO's ønsker.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 13 stemte for, 95 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 13 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 13 stemte for, 95 imod.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer (S, V, KF, SF, RV, CD og DF) mod 7 (FP og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om film.

Af kulturministeren (Jytte Hilden).
(Fremsat 30/10 96. Første behandling 20/11 96. Betænkning 5/2 97. Anden behandling 18/2 97. Tillægsbetænkning 19/2 97).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Nogle gange går tingene utilladelig sjusket og hurtigt, og jeg vil gerne påtage mig ansvaret for ét sjuskeri.

Jeg kom til at sige, at SF vil stemme imod ændringsforslag nr. 1. Det vil vi ikke, det skal vi nok stemme for. Jeg troede faktisk, det var kommet med i den forrige pulje, og derfor var jeg ikke opmærksom på det. Derimod var jeg blevet opmærksom på den, synes jeg, ganske voldsomme forringelse af forbedringerne af beskyttelsen af børnene, som ministerens ændringsforslag er udtryk for.

Jeg kan forstå, at det, ministeren nu foreslår, har alle andre købt lige hen over bordet, for det har ikke været til grundig diskussion. Det er rigtigt, at der har været en masse for at brokke sig, og vi har fået en masse henvendelser fra folk. Men jeg har ikke hørt nogen diskussion i anledning af, at man nu siger, at med hensyn til en bestemt type af disse film, som kan være meget uhyggelige for små børn, er det godt nok, hvis

der er voksne med. Jeg ved dog, at man f.eks. diskuterede Disneys film, fordi der er nogle af dem, der er forrygende uhyggelige; men hvis man holder far eller mor i hånden, når man er 4, 5 og 6 år, og ikke bare en storesøskende, der er sat til at passe én, er de gode nok.

Men nu har vi pludselig fået et forslag, som indebærer, at 7-års-grænsen ikke er det papir værd, den er skrevet på. Hvis vi taler om 11-års-grænsen, er den noget værd – det medgiver jeg – men det er den alligevel ikke i de forholdsvist alvorlige tilfælde, hvor forældrene sender børnene af sted alene, fordi Disney lyder som noget, man kan hygge sig med derhjemme, og så overser de måske, at den er frarådet, fordi de er så sarte i filmcensuren.

Jeg er simpelt hen meget, meget ked af pludselig at møde det ændringsforslag i tillægsbetænkningen. Jeg anede ikke, at ministeren havde fået den, synes jeg, lidt klodsede idé at ophæve beskyttelsen af de 7-årige.

Vi har fået en henvendelse fra Børnerådet, som er lige så forskrækket som jeg over, at det, vi var så glade for, alligevel er blevet molesteret igen på et ret alvorligt punkt. Jeg ved ikke – det er meget sent, men vi har jo ikke haft andre lejligheder til at drøfte det, det hele lå jo færdigt i udvalget, og der var ikke noget at tage fejl af – men jeg vil sige, at vi undlader at stemme til lovforslaget, for det er ikke godt nok. Jeg synes, det er en så trist forringelse, ministeren har lavet, og jeg tror såmænd, det skyldes sjusk; men det hjælper jo ikke noget, det kommer til at stå i loven nu, og det er faktisk ret alvorligt, så det vil jeg hermed beklage og selvfølgelig fastholde, at vi med alle de kræfter, vi har, stemmer imod ændringsforslag nr. 2.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes, at ændringsforslaget og tillægsbetænkningen meget klart viser, at der ligesom er to veje at gå i dette censurspørgsmål. Det ene ville være at fastholde den gamle ordning, som vi er imod, fordi den laver en unødigt kriminalisering, og i stedet gå over til det, som vi synes er reelt: Der skulle være en ren ledsageordning hele vejen igennem, forstået på den måde at man brugte al sin energi på at forklare de voksne, at denne film er altså ikke egnet for børn af de og de grunde, og derfor bør I ikke tage børnene med ind og se den. Det ville være en konkret, kontant vejledning.

Men nu laver man et system, hvor man siger, at den og den film er ikke egnet, og med det